

og som gik ud paa, at for Folkepartiet var det mindre væsentligt, om Foranstaltningerne kostede lidt mere eller lidt mindre, naar de blot blev udført paa den Maade, der efter Partiets Mening var mest passende og betryggende. Nej, Oppositionspartiernes store Slagord ved sidste Valg, at de gerne vilde være med til at regulere Priserne paa Livsfornødheder og Levnedsmidler, naar blot Udgifterne derved i videst mulig Udstrækning kunde lignedes paa Statskassen, saa at alle kunde være med til at bære dem, har ikke været nogen hel Frase, men er blevet efterlevet her paa Rigsdagen, i alt Fald med Hensyn til den Del, som angaar Statskassens Udgifter.

Der er imidlertid noget, der tyder paa, at Oppositionens Slagord fra sidste Valg vil blive fuldstændig opgivet, og at det Slagord, der vil blive anvendt i næste Valgomgang, vil blive lige det stik modsatte. Jeg vil antage, at det store Slagord, som Oppositionen vil anvende ved næste Valg, vil blive det, at Regeringens økonomiske Politik har ført Danmark ind i en økonomisk Misère, ført Danmark til Fallittens Rand. Jeg tror, at Slagordet ved næste Valg vil gaa i den Retning, men det er et Slagord, der er absolut modsat det, der blev anvendt ved sidste Valg. Naar jeg har den Opfattelse, er det ikke foranlediget ved den Tale, det ærede Medlem fra Æbeltoft holdt som Ordfører for Venstre. Det ligger ikke for det ærede Medlem at forsøge at give det Udseende af, at det er Regeringen alene, der bærer Ansvaret for vor økonomiske Stilling, naar han ved, at hans egne Partifæller Gang efter Gang har krævet et forøget Tilskud til Producentprisen, samtidig med at han, hver Gang, tror jeg, der har været forelagt Lovforslag om nye Skatter til Dækning af disse Udgifter, har udtalt den Mening, at de var rigelig høje. Jeg husker, at sidste Gang, der blev forelagt nye Skattelove, mente det ærede Medlem, at de Beløb, der blev krævet af Finansministeren, var for store og kunde reduceres. Det ligger ikke for det ærede Medlem at forsøge paa at blæse, naar han har Mel i Munden, men der er andre Medlemmer, som ikke er saa bange for at forsøge det Kunststykke. Hvor meget de vil faa ud af det ved det kommende Valg, vil Tiden vise, men jeg er ganske klar over, at det er det, der i særlig Grad vil blive brugt ved næste Valg. Det er ikke alene blevet brugt i Pressen og paa Møderne i den senere Tid, men det er blevet brugt meget Mand og Mand imellem.

Jeg traf forleden en af Venstres ledende Mænd i en Kommune, og han udtalte i fuldt Alvor: Ja, Danmark har været holdt udenfor Krigen, og det er et stort Gode, men økonomisk set er vi ikke bedre stillede, end om vi havde været med i Krigen. En saadan Opfattelse er jo fuldstændig forkert, men jeg kunde tænke mig, at hvis Oppositionen i tilstrækkelig Grad bruger dette Slagord, som jeg tror vil blive det svære Artilleri ved næste Valg, vil den derved kunne forskrække en Masse Vælgere.

Om selve den økonomiske Situation og Udsigterne for Fremtiden vil jeg sige, at efter min Mening er det ikke saa meget Forøgelsen af Statsgælden som de store aarlige Udgifter, vi i de kommende Aar kan vente, der giver Grund til Ængstelse. Thi vel er det rigtigt, at vor Statsgæld er steget meget, men sammenligner vi Stigningen af vor Statsgæld med Stigningen af Statsgælden i vore Nabolande, er den Stigning, der er sket her i Landet, ikke afskrækkende, og sammenligner vi Stigningen af vor Statsgæld med Stigningen af vor skattepligtige Formue, synes jeg heller ikke, at det er saa afskrækkende. Det ærede Medlem for Æbeltoft forsøgte at drage en saadan Sammenligning og kom til det Resultat, at vor skattepligtige Formue ikke nær var steget i samme Forhold som vor Statsgæld. Men det ærede Medlem kom til det Resultat derved, at han valgte to forskellige Perioder, Opgørelsen omfattede ikke den samme Periode. Da han opgjorde vor Statsgæld, tog han Statsgælden pr. 31. Marts 1914 — og da var den godt 360 Mill. Kr. — og Statsgælden nu, og sagde, at den var 919 Millioner. Begge Tallene er rigtige, men der er det at sige, at i det sidste Tal, de 919 Millioner, er medregnet Genforeningslaanet paa 145 Mill. Kr., og jeg vil dog mene, at det er et Tal, der ikke hører Krigsperioden til. Naar Laanet er optaget, er det nærmest paa Grund af Finansministerens Forudseenhed. Han har set, at det var rigtigt at optage Genforeningslaanet i god Tid, førend den Pengeknaphed, der kunde forudses, meldte sig ogsaa her i Danmark. Jeg mener derfor, at det ærede Medlem fra Æbeltoft ikke har Ret til at medregne dette Beløb, naar han opgør vor Statsgæld. Der kunde være andre Tal, der maaske ogsaa retteligt burde holdes udenfor Beregningen, jeg kunde tænke mig, at i alt Fald et Tal som de 20 Millioner, der er henlagte i Hypotekbankens Grundfond,